

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL ALBA IULIA SECTIA A II-A CIVILA

Dosar nr. 4120/107/2014/a2

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 15 Decembrie 2015

Completul compus din:

PREȘEDINTE : N.D.

Judecător : M.I.

Grefier : S.C.

Pe rol se află soluționarea apelului declarat de debitoarea SC M. SRL prin administrator special V.V. împotriva Sentinței nr. 337/F/2015 și a Încheierii de ședință din data de 10.04.2015 pronunțată de Tribunalul Alba în dosarul nr. 4120/107/2014/a2 și a apelului declarat de E.Q.I. SPRL, în calitate de administrator judiciar al debitoarei SC M. SRL împotriva Sentinței nr. 337/F/2015 pronunțată de Tribunalul Alba în același dosar.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă avocat G.A. și avocat M.G. pentru debitoarea apelantă prin administrator special, consilier juridic R.M.V. pentru apelanta SC M. SRL prin administrator special, cu privire la creanța A.F.M. și cea a SC P.P.N. SRL, consilier juridic D.M.N. pentru SC M. SRL prin administrator special în ce privește creanța AFIR, practician în insolvență M. V. pentru apelantul E.Q.I., în calitate de administrator judiciar al SC M. SRL, consilier juridic M.E. pentru intimata AFIR, consilier juridic N.V. pentru DGRFP prin AJFP pentru ANAF, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței că la dosar apelanta E.Q.I. SPRL, în calitate de administrator judiciar al debitoarei SC M. SRL a depus note de ședință asupra apelului iar din partea DGRFP prin AJFP s-a depus întâmpinare cu privire la cererile formulate de administratorul judiciar.

Reprezentanta DGRFP Brașov prin AJFP depune la dosar delegație de reprezentare și învederează instanței că întâmpinarea a fost comunicată pe e-mail administratorului judiciar al SC M. SRL.

Reprezentantul administratorului judiciar, practician în insolvență M.V. confirmă comunicarea întâmpinării DGRFP prin AJFP prin e-mail și comunică în fața instanței un exemplar din notele de ședință cu reprezentanta DGRFP prin AJFP și cu debitoarele.

La interpelarea instanței, reprezentantul administratorului judiciar arată că susține în continuare cererile de sesizare. Mai arată că în cazul creanței AFIR a expirat termenul de 5 ani de monitorizare, iar creditoarea AFIR nu a emis nici

un act de constatare a neregulilor. Mai mult decât atât arată că s-au emis adrese pentru a se emite procesul verbal de constatare a neregulilor. În ce privește creanța ANAF de 28.715.104 lei arată că această creanță intră sub incidența Legea nr. 209/2015 privind amnistia fiscală.

Cu privire la admisibilitatea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, reprezentanta DGRFP prin AJFP invocă autoritatea excepției de lucru judecat, susținând că, Curtea de Apel Alba Iulia s-a pronunțat asupra aceluiași trei cereri depuse de același administrator judiciar în dosarul nr. 4036/107/2014 /a2, în dosarul privind SCE. SRL.

Mandatarii SC M. SRL solicită respingerea acestei excepții, arătând că situația este diferită și nu sunt aceleași părți.

Reprezentantul administratorului judiciar arată că nu exista identitate de părți, dosarul invocat este în curs de soluționare. Mai arată că judecătorul sindic a analizat creanța AFIR pe fond și a dispus înscrierea, iar în cealaltă creanță a constatat că administratorul judiciar nu era competent să verifice creanța fiscală astfel că a pronunțat două hotărâri contradictorii și stăruie în sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Instanța, constată că prevalează cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, înaintea oricărei alte cereri de amânare. Cu privire la celelalte cereri de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Europene de Justiție, instanța prorogă discutarea lor întrucât aceasta este prima sesizare care ar atrage eventual discutarea celorlalte, și acordă cuvântul părților asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Avocat M. G. pentru debitoarea SC M. SRL solicită admiterea cererii de sesizare, fiind vorba despre o reglementare nouă, dacă există o creanță bugetară contestată, acesteia trebuie să-i fie verificată legitimitatea de către administratorul judiciar și este necesar ca Înalta Curte de Casație și Justiție să dezlege această chestiune de drept.

Avocat G.A. pentru debitoarea SC M. SRL, arată că este admisibilă cererea de sesizare față de noutatea art. 105 alin. 1 a Legii nr.85/2014 în care noțiunea de „titlu executoriu” a fost înlocuită cu „hotărârea judecătorească” și atunci regula acesteia vizează toate creanțele mai puțin cele din hotărârile judecătorești. Având în vedere că este vorba de un titlu executoriu contestat, este excepția care duce la condiția că se verifică inclusiv titlul executoriu contestat.

Consilier juridic D.N.M. pentru SC M. SRL solicită admiterea acestei cereri pentru aceleași motive.

Consilier juridic M.E. pentru intimata AFIR, arată că aceste cerere este inadmisibilă, articolul stabilește clar care sunt atribuțiile administratorului judiciar, arată că atitudinea administratorului judiciar de anulare a unor acte fiscale sau de către instituții publice este o erijare într-o instanță judecătorească, legea nepermițând acest lucru, nu este o cerere admisibilă raportat și la art. 519 Cod procedură civilă, nefiind o chestiune de drept care să comporte întrebări fiind definită foarte clar în art. 105 din Legea nr. 85/2014.

Consilier juridic N.V. pentru DGRFP prin AJFP pentru ANAF solicită respingerea acestei cereri pentru motivele arătate în întâmpinare.

CURTEA DE APEL

În deliberare, respinge excepția autorității de lucru judecat, apreciind că aceasta nu poate fi incidentă în cadrul procedurii prevăzută de capitolul II- Sesizarea Înaltei curți de casație și Justiție, art. 519 - 521 Noul Cod de procedură civilă.

I. Situația de fapt și obiectul cererii:

Prin încheierea nr.281/F/CC/2014 pronunțată de judecătorul sindic din cadrul Tribunalului Alba în dosarul nr.4036/107/2014 a fost admisă cererea formulată de debitoarele SC E. SRL și SC M. SRL, pentru deschiderea procedurii insolvenței pentru grup de societăți și, în consecință:

În temeiul art.71 și art. 195 din Legea nr.85/2014, s-a dispus deschiderea procedurii generale de insolvență pentru grup de societăți împotriva debitoarelor SC E. SRL și SC M. SRL.

În temeiul art. 45 lit.d coroborat cu art.57 alin.1 din nr.85/2014, a fost numit administrator judiciar provizoriu pentru fiecare debitoare pe SP E.Q.I. SPRL, care va îndeplini atribuțiile prevăzute de art.58 din lege.

În temeiul art. 185 al. 2 din L 85/2014 s-a dispus formarea unui dosar separat pentru debitoarea SC M. SRL.

Urmare a dispozițiilor judecătorului sindic s-a format dosarul nr.4120/107/2014/a2 având obiect procedura insolvenței debitoarei SC M. SRL.

Procedura insolvenței a ajuns la stadiul prevăzut de titlul II, capitolul I, secțiunea a 4 - a (art.99 - 113) din Legea nr.85/2014.

A fost întocmit, înregistrat și publicat tabelul preliminar de creanțe conform art.110 din Legea nr.85/2014.

Față de acest tabel au formulat contestații, conform art.111 alin.1 din Legea nr.85/2014, debitorul SC M. SRL și creditorii DSVSA, ANAF - înlocuită în cauză de DGRFP prin AJFP, A.F.M., A.F.I.R. și SCP.P. SRL.

Relevantă în ce privește procedura de sesizare de față, are soluția dată de judecătorul sindic contestațiilor formulate de debitorul SC M. SRL și creditoarea DGRFP față de creanța cu care această din urmă creditoare a solicitat a fi trecută în tabelul preliminar de creanțe.

Creditorul ANAF a formulat cererea de înscriere a creanței nr.875388/09.10.2014 prin care a solicitat înscrierea la masa credală a debitoarei susmenționate cu suma totală de 30.075.947 lei astfel: 3. 16.391.816 lei cu rangul de preferință prevăzut de art. 159 alin.1 pct. 3 din Legea nr.85/2014; 4. 13.684.131 lei cu rangul stabilit de art.161 pct.5 din Legea nr.85/2014.

Ulterior, înlăuntrul termenului de declarare a creanței, ANAF a formulat cererea precizatoare nr.876016/23.10.2014, prin care, urmare a finalizării inspecției fiscale generale asupra perioadei 2006 - 2011 (fiind întocmite de către organele de

control din cadrul DGAMC București - AIF, Raportul de inspecție fiscală nr. F-MC 321/23.10.2014 și Decizia de impunere nr. F-MC 1543/23.10.2014), a solicitat înscrierea la masa credală a debitoarei cu suma totală de 30.171.624 lei astfel:

1. 16.391.816 lei cu rangul de preferință prevăzut de art. 159 alin.1 pct. 2 din Legea nr.85/2014;

2. 13.779.808 lei cu rangul stabilit de art.161 pct.5 din Legea nr.85/2014.

În urma analizării declarațiilor de creanță de către E.Q.I. SPRL, în calitate de administrator judiciar al societății M. SRL, creanța ANAF, în sumă de 30.219.444 lei a fost admisă în parte, pentru suma de 1.456.520 lei, ca și creanță garantată, iar suma de 28.715.104 lei a fost respinsă pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 106 alin.2 privind legitimitatea și valoarea exactă.

Prin sentința nr.337/F/2015 pronunțată de judecătorul sindic din cadrul Tribunalului Alba în dosarul nr.4120/107/2014/a2 a fost respinsă contestația debitorului și a fost admisă contestația creditoarei DGRFP față de trecerea creanței solicitată de ANAF dispunându-se înscrierea DGRFP prin AJFP (care a înlocuit ANAF în prezenta cauză conform Ordinului 3581/2013) în tabelul creanțelor debitoarei SC M.SRL cu suma totală de 30.171.624 lei astfel:

-16.391.816 lei cu rangul de preferință prevăzut de art. 159 alin. 1 din Legea nr. 85/2014;

- 13.779.808 lei cu rangul stabilit de art. 161 pct. 5 din Legea nr. 85/2014.

Pentru a pronunța aceste soluții judecătorul sindic a reținut, în urma interpretării art.105 alin.1 și 2 din Legea nr.85/2014, că, în mod greșit a procedat administratorul judiciar verificând creanța ANAF și dispunând admiterea în parte a acesteia.

Textul de lege mai sus menționat nu poate fi interpretat în sensul că, în ipoteza în care societatea debitoare ar contesta actele administrativ fiscale ce o vizează, atunci administratorul judiciar ar deveni competent să analizeze pe fond declarația de creanță a ANAF. Dimpotrivă, în ipoteza contestării creanțele bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu, singura în măsură să soluționeze acțiunea este instanța judecătorească de contencios administrativ competentă.

De altfel, așa cum se arată chiar în contestația la tabel promovată în prezentul dosar de către societatea debitoare, aceasta a atacat, în condițiile art. 205 și următoarele din Codul de procedură fiscală, actele administrative fiscale ce au stat la baza formulării declarației de creanță de către ANAF.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel debitorul SC M. SRL atât prin administrator special cât și prin administrator judiciar în calitate de reprezentanți. S-a criticat interpretarea dată de judecătorul sindic dispozițiilor art.105 alin.1 și 2 din Legea nr.85/2014 și s-a reiterat solicitarea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept constând în rezolvarea conflictului de legi dintre prevederile Legii nr. 85/2014 și ale O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, în privința verificării legitimității actelor administrativ - fiscale reprezentând titluri executorii de către administratorul judiciar și judecătorul sindic, conform Legii speciale a insolvenței nr. 85/2014, privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, sau de către instanța de contencios administrativ și

fiscal, în conformitate cu legea de drept comun, respectiv, art. 205 și următoarele Cod.proc.fiscală, în condițiile în care titlurile executorii au fost emise unilateral de către organele de inspecție fiscală ale ANAF în baza OG nr. 92/2003.

Curtea de apel arată că administratorul judiciar a supus o sesizare și dezbaterii judecătorului sindic, aceasta fiind însă respinsă drept inadmisibilă, prin încheierea din 10.04.2015 având în vedere că, în prezenta cauză, Tribunalul nu judecă în apel, recurs sau într-o altă cale extraordinară de atac.

II. Curtea constată admisibilitatea sesizării în conformitate cu prevederile art.519 Noul Cod de procedură civilă, pentru următoarele motive:

1. De lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art.105 alin.1 și 2 și art.106 din Legea nr.85/2014, depinde soluția dată apelurilor și, urmare a caracterului devolutiv, contestațiilor debitorului și contestatoarei creditoare ANAF prin DGRFP în cauză este supusă examinării trecerea creanței invocată de creditoarea ANAF, urmare a verificării administratorului judiciar.

2. Problema de drept este nouă dacă avem în vedere că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre cu privire la textele de lege menționate.

Problema de drept este nouă și față de împrejurarea că, prin art.105 alin.1 din Legea nr.85/2014 se produce o restrângere a creanțelor care sunt exceptate de la procedura de verificare față de vechea reglementare a art.66 alin.1 din Legea nr.85/2014.

3. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept.

Debitorul, prin ambii administratori și prin consilier juridic, și-a expus punctul de vedere arătând că art.105 alin.1 și 2 din Legea nr.85/2014 trebuie interpretat în sensul că administratorul judiciar are atribuția verificării fondului creanței bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu contestat în termenul prevăzut de legea specială, cu această ocazie verificându-se legitimitatea și valoarea creanței.

Creditoarea AFIR, prin consilierul juridic, a arătat, dimpotrivă, că prevederile art.105 din Legea nr.85/2014 sunt clare în sensul că nu intră în atribuția de verificare a administratorului judiciar legitimitatea creanței bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu contestat, aceasta urmând a fi stabilită în cadrul procedurii contencioase fiscale reglementată de legea specială.

DGRFP și-a exprimat punctul de vedere doar cu privire la admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție întrucât nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art.519 Noul Cod de procedură civilă.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată.

Chestiunea de drept în discuție vizează interpretarea art.105 alin.1 și 2 și art.106 din Legea nr.85/2014 și anume dacă sunt supuse procedurii verificării creanțele bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu contestat în termenul prevăzut de legea specială și limitele verificării făcute de administratorul judiciar.

Curtea reține că problema de drept de față are o înrâurire esențială asupra întregii proceduri a insolvenței.

Urmare a verificării creanțelor se întocmește tabelul preliminar al creanțelor. Tabelul este determinant în stabilirea pasivului debitorului și a modului de derulare a procedurii în vederea atingerii scopului legii insolvenței așa cum este definit de art.2 din Legea nr.85/2014.

Scopul legii este instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului cu acordarea, atunci când este posibil, a șanseii de redresare a activității acestuia.

Concordant scopului legii este stabilirea pasivului și activului debitorului dar și a modalității de acoperire a pasivului în cadrul procedurii colective.

Aceasta este una din regulile esențiale ale procedurii insolvenței, excepțiile fiind strict limitative.

În vederea respectării acestui principiu al colectivității procedurii, Legea nr.85/2014 vine cu modificări în ce privește creanțele supuse procedurii verificării față de vechea reglementare a Legii nr.85/2006.

Procedura verificării creanțelor era reglementată de art.66 și 67 din Legea nr.85/2006 și își găsește reglementarea actuală în prevederile art.105 și 106 din Legea nr.85/2014.

Chiar dacă, în speță, judecătorul sindic a apreciat că reglementarea actuală este similară celei anterioare, curtea de apel observă că, în prezent, în reglementarea Legii nr.85/2014, excepțiile de la regula verificării creanțelor de către administratorul judiciar, sunt mult limitate.

Sunt exceptate de la verificare creanțele constatate prin hotărâri judecătorești sau arbitrale executorii și creanțele bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale. Toate celelalte creanțe sunt supuse procedurii verificării prevăzute de art.105 – 109 din Legea nr.85/2014, finalizată cu întocmirea tabelului preliminar care cuprinde toate creanțele împotriva averii debitorului, conform art.110 din Legea nr.85/2014.

Chestiunea de drept susceptibilă a fi interpretată diferit vizează limitele în care administratorul judiciar va verifica o creanță bugetară izvorâtă dintr-un titlu executoriu contestat în termenul legal.

Limitele exercitării atribuțiilor administratorului judiciar trebuie stabilite în raport cu autoritatea cu care acesta este investit de lege de la momentul numirii în această calitate. Potrivit art.40 din Legea nr.85/2014 organele care aplică procedura sunt instanțele judecătorești, judecătorul - sindic, administratorul judiciar și lichidatorul judiciar. Fiind organ care aplică procedura, administratorul judiciar apare ca un organ judiciar a cărui activitate este supusă controlului de legalitate exercitat de judecătorul sindic și instanțele judecătorești.

Potrivit art.40 alin.2 din Legea nr.85/2014 administratorul judiciar trebuie să asigure efectuarea cu celeritate a actelor și operațiunilor prevăzute de această lege, precum și realizarea, în condițiile legii, a drepturilor și obligațiilor celorlalți participanți la aceste acte și operațiuni. Din redactarea acestui text legal rezidă cu claritate obligația administratorului judiciar de a asigura, în condițiile legii, realizarea

drepturilor participanților. Cel puțin aparent, administratorul judiciar este investit cu o autoritate similară forței publice dată de realizarea unui interes public și anume cel definit de art.2 din Legea nr.85/2014.

Cu privire la operațiunea juridică a verificării creanțelor curtea de apel apreciază că aceasta nu se confundă cu verificarea fiecărei cereri. Verificarea se realizează în două faze și anume una în care se verifică existența creanței raportat la cauzele de stingere a dreptului de creanță cum ar fi intervenirea prescripției extinctive, așa cum prevede expres art.106 alin.2 din Legea nr.85/2014.

În opinia curții acestei cercetări trebuie supuse toate creanțele declarate, inclusiv cele constatate prin hotărâri judecătorești sau arbitrale executorii și cele bugetare rezultând din titluri executorii necontestate întrucât și aceste creanțe sunt susceptibile a fi prescrise.

Curtea de apel mai relevă că administratorul judiciar exercită atribuția verificării creanțelor în calitate sa de organ care aplică procedura și nu în calitate de reprezentant al debitoarei. Această concluzie este susținută și de interpretarea coroborată a art. 106 alin. 2 din Legea nr. 85/2014 și 2512 Cod civil. Art. 106 alin. 2 din Legea nr. 85/2014 instituie o derogare de la dispozițiile art. 2512 Cod civil, derogare care nu ar fi fost necesară dacă administratorul judiciar ar fi fost privit ca reprezentant al debitorului ca persoană în favoarea căreia curge prescripția. Intenția legiuitorului a fost aceea a asimilării administratorului judiciar unui organ de jurisdicție care nu ar fi putut aplica prescripția din oficiu, în lipsa derogării.

Cea de-a doua fază a verificării constă, potrivit art.106 alin.1 și 2, teza finală din Legea nr.85/2014, în verificări de fond ale creanței în vederea stabilirii legitimității, valorii exacte și a priorității acesteia.

În această fază este necesară lămurirea limitelor verificării creanței bugetare contestate de către administratorul judiciar, având în vedere și reglementarea specială dată de art.205- 218 din OG 92/2003.

O verificare a fondului creanței bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu contestat, de către administratorul judiciar, în cadrul procedurii insolvenței s-ar suprapune verificării făcute în cadrul procedurii supuse contenciosului fiscal.

O condiție esențială pentru care creanța bugetară nu este exceptată de la procedura verificării în cadrul procedurii insolvenței este aceea a contestării conform legii speciale în termenele prevăzute de aceasta.

Curtea de apel apreciază că interpretarea art.105 alin.1 și 2 și art.106 din Legea nr.85/2014 este aceea că excepțiile de la regula verificării creanțelor în cadrul procedurii insolvenței sunt de strictă interpretare, creanțele bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu contestat neîncadrându-se între aceste excepții și, prin urmare, sunt supuse verificării conform art.105 alin.1 din Legea nr.85/2014.

Limitele verificării nu se pot suprapune asupra aspectelor supuse controlului în procedura contenciosului fiscal prevăzută de art.205-218 din OG 92/2003. Contestarea titlului executoriu constatator al creanței bugetare nu este suficientă să conducă la concluzia că această creanță nu ar fi legitimă și nu i s-ar fi stabilit întinderea aceste aspecte neputând fi verificate de administratorul judiciar în procedura prevăzută de art. 105, 106 din Legea nr. 85/2014.

Prin urmare, în limitele contestării titlului executoriu al creanței bugetare, administratorul judiciar poate, cel mult, să aprecieze creanța ca fiind afectată de condiție, în înțelesul art.102 alin.3 din Legea nr.85/2014.

V. Prezentarea jurisprudenței.

Prin sentința nr. 336/F/2015 pronunțată în dosarul nr.4036/107/2014/a2 rămasă definitivă decizia nr. 554/18.11.2015 pronunțată în dosar nr. 4036/107/2014/a2 (neredactată la data pronunțării prezentei sesizări) art.105 alin.1 și 2 din Legea nr.85/2014 au fost interpretate în sensul că nu sunt supuse procedurii verificării creanțelor în cadrul procedurii insolvenței nici creanțele bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu contestat în termenul prevăzut de legea specială. În opinia curții, prin această interpretare, se adaugă excepțiilor prevăzute de art.105 alin. 1 și 2 din Legea nr. 85/2014, o altă categorie de creanțe, în lipsa unei dispoziții legale exprese.

În deliberare, constată că sunt îndeplinite prevederile art. 519 Noul Cod de procedură civilă, urmând să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție cu chestiunea de drept a interpretării prevederilor art. 105 alin. 1 și 2, art. 106 din Legea nr. 85/2014, în sensul de a lămuri dacă administratorul/lichidatorul judiciar are dreptul de a verifica creanțe bugetare constatate prin titluri executorii, contestate în termen legal și care sunt limitele aceste verificări având în vedere și faptul că aceste creanțe sunt constatate printr-un act fiscal emis în regim de putere publică.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu chestiunea de drept a interpretării prevederilor art. 105 alin. 1 și 2, art. 106 din Legea nr. 85/2014, în sensul de a lămuri dacă administratorul/lichidatorul judiciar are dreptul de a verifica creanțe bugetare constatate prin titluri executorii, contestate în termen legal și care sunt limitele aceste verificări având în vedere și faptul că aceste creanțe sunt constatate printr-un act fiscal emis în regim de putere publică.

În temeiul art. 520 Noul Cod de procedură civilă, suspendă judecarea apelurilor până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședința publică din 15 Decembrie 2015.

PREȘEDINTE,
N.D.

JUDECĂTOR,
M.I.

GREFIER,
S.C.